

ΛΕΥΚΙΠΠΟΣ



Έλληνας φιλόσοφος του β' μισού του 5ου π.Χ. αιώνα

Γεννήθηκε το 480 π.χ στη Μίλητο και πέθανε περίπου το 400. Ήταν μαθητής του Ζήνωνα ενώ είχε ιδρύσει σχολή στα Άβδηρα. Αναφέρεται ως δάσκαλος του Δημόκριτου και θεμελιωτής της ατομικής θεωρίας.

Συνέθεσε ένα έργο με τίτλο **Μέγας Διάκοσμος** (γενική διάταξη του κόσμου ή γενικό σύστημα), το οποίο όμως, αφού ενσωματώθηκαν σ' αυτό και μεταγενέστερες αντιλήψεις, εκδόθηκε τον 4ο π.Χ. αιώνα μαζί με τα έργα του Δημοκρίτου ως ενιαίο Corpus Democriteum, με αποτέλεσμα να αποδοθεί (καθώς η δοξογραφική παράδοση δεν διέκρινε μεταξύ των δύο φιλοσόφων) στον Δημόκριτο.

Ένα δεύτερο έργο του Λευκίππου, **η πραγματεία Περί νου**, περιλαμβανόταν στον Μέγα Διάκοσμο και περιείχε κριτική της θεωρίας του Αναξαγόρα.

Η "κοσμολογία" του επιχειρεί να γεφυρώσει το χάσμα ανάμεσα στο "μονισμό" της Ελεατικής Σχολής και στην "ποιοτική πολυθεσία" του Εμπεδοκλή και του Αναξαγόρα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡ.:

- H. Diels & W. Kranz, *Die Fragments der Vorsokratiker*, τόμ. 2ος, Dublin & Zurich 1966'2 (αποσπάσματα και δοξογραφικές μαρτυρίες)
 - J. Burnet, *Early Greek Philosophy*, Cleveland & New York 1962
 - H. Cherniss, *Aristotle's Criticism of Presocratic Philosophy*, Baltimore 1935
 - W. K. C. Guthrie, *A History of Greek Philosophy*, τόμ. 2ος: *The Presocratic Tradition from Parmenides to Democritus*, Cambridge 1965
 - G. S. Kirk & J. E. Raven, *The Presocratic Philosophers*, Cambridge 1969.
-